ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23 — 84

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δραχμαί 1,50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Ἀνατολὴ Ἡλίου 7.32 Δύσις 5.46
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἔτος 27ον Ἀριθμὸς φύλλου 1728

ΕΝΩ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΡΟΥΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ, ΔΗΛΟΙ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Προερχόμενος ἐκ Λονδίνου, ὅπου μετέσχε τῆς πενταμεροῦς διασκέψεως διὰ τὴν Κύπρον, ἐπέστρεψε χθὲς εἰς Λευκωσίαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος. Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ὁ Μακάριος ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ βρετανικὸν σχέδιον διὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τῶν δύο βρετανικῶν βάσεων δὲν εἶναι ἱκανοποιητικόν. Ἐπίσης ἐδήλωσεν ὅτι ἂν δὲν διευθετηθοῦν ὡρισμένα σοβαρὰ θέματα αἱ συνέπειαι θὰ εἶναι δυσάρεστοι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἐφημερὶς «Ὀμπσέρβερ» εἰς ἄρθρον της ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα τῆς Κύπρου γράφει ὅτι, ἐνῶ ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν τριῶν ἀντιπροσωπειῶν διὰ τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν, ἐν τούτοις αὕτη διεσπάσθη ὡς πρὸς τὰ θέματα τῆς ἐκτάσεως τῶν βρετανικῶν ἐν τῇ νήσῳ βάσεων καὶ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως αὐτῶν.

Ἡ διαφορὰ ἔγκειται — γράφει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς — εἰς τὸ ὅτι οἱ μὲν Βρετανοὶ στρατιωτικοὶ ζητοῦν ὅπως αἱ βάσεις μὴ ἔχουν ἐμβαδὸν ὀλιγώτερον τῶν 120 τετραγωνικῶν μιλλίων, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος δὲν ἀποδέχεται ἐκχώρησιν μεγαλυτέραν τῶν 36 τ. μιλ. Ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν καθεστὼς τούτων, οἱ μὲν Βρετανοὶ ζητοῦν ἀπόλυτον διοικητικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐνῶ ὁ Μακάριος, δὲν ἀποδέχεται παρὰ μόνον τὴν στρατιωτικήν.

Ἡ ἐν προκειμένῳ διάστασις μεταξὺ Βρετανῶν καὶ Μακαρίου, εἶναι τόσον σοβαρὰ ὥστε νὰ μὴ διαφαίνεται ὅτι εἰς τὸ ἀμέσως μέλλον νὰ ἐπέλθῃ προσέγγισις ἀπόψεων καὶ ὅτι ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τὴν 19ην Μαρτίου ἀναγγελία ἀνακηρύξεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας μᾶλλον θὰ ματαιωθῇ, ἐὰν δὲν ἐπικρατήσουν ἑκατέρωθεν συμβιβαστικαὶ ἀπόψεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐνῶ ἀρχικῶς ὑπερήσπισε τὰ Κυπριακὰ αἰτήματα, ἤδη τηρεῖ στάσιν οὐδετέραν, ἀποφεύγουσα οὐσιαστικὴν ἀνάμιξιν εἰς τὴν διατύπωσιν συγκεκριμένων ἀπόψεων, ἐν σχέσει μὲ τὴν διαφωνίαν Βρετανῶν—Μακαρίου. Ἡ στάσις αὕτη τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐνισχύει τὰς Βρετανικὰς ἀπόψεις.

Περαιτέρω τὸ «Ὀμπσέρβερ» ἀναφερόμενον εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπογραμμίζει ὅτι, αὕτη ἔπραξε ὅ,τι ἠδύνατο καλλίτερον διὰ τὴν Κύπρον καὶ ὅ,τι ἤθελε οἱ Ἑλληνοκύπριοι πρέπει νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνην, διὰ τὴν κατασφάλισιν τῆς Δημοκρατίας των, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἐκ τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Θὰ ἦτο περιττὸν ἀσφαλῶς νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός μας, οὔτε πρό παντός της εἰδικότητός μας νὰ κρίνωμεν κατὰ πόσον αἱ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τοῦ καρκίνου μέθοδοι τοῦ ἰατροῦ μικροβιολόγου κ. Σπηλιοπούλου εἶναι ὀρθαί, ἢ ὄχι. Ἰσαλῶμεν ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι κάτι σχετικὸν ἰσχύει προκειμένου περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη μέν, ὅτι ἡ μέθοδος τοῦ κ. Σπηλιοπούλου δὲν εἶναι ἀποτελεσματική, ἢ ὅτι στερεῖται ἐπιστημονικῆς βάσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐξήγησε ποῦ ἀκριβῶς στηρίζει τὴν ἀποψίν του αὐτήν. Εἶναι δὲ πράγματι γεγονός, ὅτι ἤδη δύνανται τινὲς νὰ ἀφορίσῃ μίαν ἰατρικὴν μέθοδον τῆς μορφῆς μαλίστα τοῦ κ. Σπηλιοπούλου ἐαν δὲν τηρηθοῦν ἔργα στηριακαὶ μελέται. Διότι, ἀς μας συγχωρηθῇ ὁ παρωλλήλισμος, τὸ ΑΥΣ ἔκαμε ἐν προκειμένῳ ὅ,τι καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔκαμε περὶ τὸ θέμα τοῦ Λαύκου. Ἀπεφαίνη δηλαδή, ὅτι μία μεθοδος δὲν εἶναι σωστὴ χωρὶς νὰ τὴν ἐξετάσῃ, ὅπως καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐταχθη...ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ὑδροηλεκτρικῆς μας ἑταιρίας χωρὶς προηγουμένως ἀ μελέτησή τι εἶναι συμφέρον εἰς τὸν Δῆμον.

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΕΣ

Ἐφθάσαν ἠμιεπισήμως εἰς τὰ γραφεῖα μας ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἀπεφάσισε τελικῶς, ὅπως εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου φυτεύσουν πυκροδάφνες. Ὁμολογοῦμεν ὅ,τι δὲν εἴμεθα εἰδικοὶ εἰς θέματα καλλωπισμοῦ πλατειῶν καὶ δενδροστοιχιῶν, ἐξ ὅσων ὅμως ἀκούομεν ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, ἡ λύσις τῶν πυκροδαφνῶν δὲν φαίνεται ἡ ἐνδεδειγμένη προκειμένου τοῦλάχιστον περὶ τῆς πλατείας Γεωργίου Α' τολμῶμεν δὲ νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ μὴ εἰδικοί, ὅτι ἡ φαντασμαγορία τοῦ πρασίνου καὶ τοῦ ἐρυθροῦ πού δημιουργοῦν τὰ φυτὰ αὐτά, δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ μίαν πλατείαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν μᾶλλον τὴν θέσιν τῶν ἡ χάρις καὶ ἡ λεπτότης. Ἀντιθέτως οἱ πικροδάφνες εἶναι ὅ,τι πρέπει διὰ τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Δὲν γνωρίζομεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς ποίους ἀκριβῶς θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς δημιουργουμένης νέας ἀστικῆς γραμμῆς ἀπὸ Κολοκοτρώνη καὶ Κορινθου μέχρι Βορείου Ἠπείρου καὶ Δάμωνος, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τὸ Σωματεῖον ἐπιβατηγῶν δημοσίας χρησεως ἔχει δίκαιον ὅταν ζητῇ ὅπως δρομολογῆσῃ καὶ αὐτὸ δέκα τοῦλαχιστον λεωφορεῖα εἰς αὐτήν. Λέγομεν δὲ ὅτι ἔχει δίκαιον ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι τὰ ἐπιβατηγὰ δημοσίας χρήσεως ἐκτοπίζονται συνεχῶς ἀπὸ τὰ διαρκῶς πολλαπλασιαζόμενα αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὁπότε εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ὑπερεκατὸν πλησσομένων ἐπαγγελματιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οἱ λεωφορειοῦχοι ἀνεγνωρισαν δημοσίᾳ ὅτι κοινὰ εἶναι τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν αὐτοκινητιστῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ταξί, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐκλήθησαν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν, ματαιωθεῖσαν τελικῶς, ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπιβατηγῶν ἀγοραίων.

Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ αὐτοκινητιστικαὶ ὀργανώσεις τῆς πόλεώς μας καὶ γενικώτερον του Νομοῦ ἐπέδειξαν πνεῦμα κατανοήσεως καθ' ὅλας τὰς προηγηθείσας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κάθοδον εἰς τὴν τετραμέρειον ἀπεργίαν ἡ ὁποία τελικῶς ἐματαιώθη. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ πράγματος θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν κάτι πού δὲν εἶναι εὐρύτερον γνωστόν: "Οτι δηλαδὴ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀπεργίας ἐν Πάτραις εἶχεν ἀποφασισθῆ πολὺ πρὶν ἐκδώσουν τὴν ἰδικήν των ἀπόφασιν αἱ κεντρικαὶ ὀργανώσεις τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες ἀντιθέτως ἐπηρεάσθησαν ἐντεῦθεν, τοῦτο δὲ χάρις εἰς τὸν ἐπιτυχῆ χειρισμὸν τοῦ ὅλου θέματος ἐκ μέρους τοῦ Νομάρχου κ. Ἀργυροπούλου, ὁ ὁποῖος, μεταξὺ ἄλλων, ἐπέτυχε νὰ πείσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ κόσμου ἐν τῷ Νομῷ, ὅτι οὐδὲν ὀλικὸν ἢ ἠθικὸν ἔρεισμα θὰ εἶχεν ἐνδεχομένη κάθοδός των εἰς ἀπεργίαν.

ΕΡΓΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Διὰ νὰ καθησυχάσῃ δύο βουλευτὰς ἐνδιαφερομένους διὰ τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ τὴν κίνησίν του ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων κ. Γκίκας ἐδήλωσεν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι δὲν θὰ λιμενοποιηθῇ ἐμπορικῶς ὁ Φαληρικὸς Ὅρμος καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει ὁδεῖξει τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὸν Πειραιᾶ, δοθέντος ὅτι ἐπὶ συνόλου 250 ἑκατομμυρίων δραχμῶν δαπανηθέντων τὸ 1959 διὰ λιμενικὰ ἔργα, τὰ 100 ἑκατομμύρια τὰ διέθεσε δι' ἔργα εἰς Πειραιᾶ. Καὶ οἱ μὲν Πειραιεῖς θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ αἰσθάνωνται εὐγνώμονες ἀπέναντι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ βάρος ὄχι μόνον νὰ διαπράξῃ αὐτὴν τὴν κατανομὴν τῶν 250 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διατυμπανίσῃ ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόλοιπον ταλαίπωρον Ἑλλάδα αὐτὴ μπορεῖ προφανῶς νὰ περιμένῃ ἵνα καταστῇ καὶ αὐτὴ εὐγνώμων. Εἰδικότερον αἱ Πάτραι, λαβοῦσαι εἰς τὰ χαρτιά τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὰ νέα λιμενικὰ ἔργα φαίνεται ὅτι θὰ πρέπει νὰ περιμένουν καὶ αὐταὶ ἀκόμη ὀλίγους μῆνας μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον εὐδοκήσῃ νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ὑποβληθείσας μελέτας διὰ τὰ νέα λιμενικὰ ἔργα. Ταῦτα δὲ παρ' ὅλον ὅτι ὁ σχετικὸς φάκελλος εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου καὶ παρ' ὅλον ὅτι κίνδυνος ὑπάρχει νὰ μὴ ἀπορροφηθῇ ἡ πίστωσις αὐτὴ οὔτε τὸ τρέχον ἔτος 1960, ἀκριβῶς ὅπως ἐγένετο κατὰ τὸ 1959.

ΛΟΓΟΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Τὸ τμῆμα τοῦ ὁδικοῦ χώρου μεταξὺ Ὀθωνος —Ἀμαλίας καὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐναντι Τελωνείου εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἀπερίγραπτον. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ παρελθὸν, οἱ τουριστικοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθημεν δὲν φαίνεται νὰ συγκινοῦν κανένα, σπεύδομεν ἤδη νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ πράγμα δὲν ἀφορᾷ τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν τοῦ χώρου αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἂν ἐξ αὐτοῦ διέρχωνται οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφικνούμενοι ξένοι. Πρόκειται ἤδη περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀσφαλείας τῶν διερχομένων, πεζῶν καὶ τροχοφόρων, οἱ ὁποῖοι δὲν χρεωστοῦν τίποτε νὰ κινδυνεύουν νὰ τραυματισθοῦν διότι δὲν εὑρίσκεται ὁ ἀρμόδιος πού ὤφειλε ἀπὸ μακροῦ νὰ διορθώσῃ τὴν ἀσχημίαν.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀστικοῦ ΚΤΕΛ κ. Σωτ. Καρφιάτης ἀναγγέλλων τὴν ἀπὸ τῆς σήμερον ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς νέας γραμμῆς Κορίνθου — Βορείου Ἠπείρου Δάμωνος, ἐδήλωσεν ὅτι «Σκέψις εἶναι ὅπως προσεχῶς ἐπεκταθῇ ἡ νέα συγκοινωνία μέχρις Ἁγίου Ἰωάννου Πρόδρομου». Ἀλλὰ διατί μόνον σκέψις». Νομίζομεν ὅτι τὸ αἴτημα δεκάδων ἑκατοντάδων κατοίκων τῆς περιοχῆς εἶναι τόσον δίκαιον, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ΚΤΕΛ ἡ λῆψις ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ἀποφάσεων καὶ δὴ διὰ τὴν ταχυτέραν δυνατὴν ἐπέκτασιν τῆς συγκοινωνίας. Ἐξ ἄλλου πρόκειται περὶ ἀποστάσεων 200—300 μέτρων μόνον, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται καὶ τόση . . . σκέψις.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑ

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς, τονίζουσα τὴν ἀνάγκην ἀποσυμφορήσεως τοῦ κέντρου καὶ τονώσεως τῆς ἐπαρχίας γράφει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων πρέπει νὰ μεταφερθῇ εἰς Πάτρας καὶ διάφοροι ἄλλαι σχολαὶ καὶ ἱδρύματα εἰς ἑτέρας πόλεις τῆς χώρας. Βεβαίως, ἡ πρότασις, ὑιοθετουμένη, θὰ ἀπεδείκνυεν ὅτι οἱ ἰθύνοντες καὶ οἱ κυβερνῶντες ἀντελήφθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ παύσῃ ἡ Ἀθήνα νὰ ἀποτελῇ τὸ 71% τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἐπειδὴ τοιοῦτον τι εὑρίσκεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἀπιθάνων, δὲν τολμῶμεν κἂν νὰ δώσωμεν συνέχειαν εἰς τὸ θέμα.

ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πολὺ ὀρθὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐξαγωγῆς ἐξ Ἑλλάδος ἵππων ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν. Μὲ μίαν διαφορὰν. "Οτι ἡ ἀπόφασις θὰ παραμείνῃ κενὸν γράμμα ἐὰν δὲν ληφθοῦν μέτρα καὶ διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν των. Καὶ ἕνα μέτρον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ ἑξῆς, ὡς τουλάχιστον μᾶς παρεκάλεσε νὰ σημειώσωμεν ἐπιτροπὴ ἐνδιαφερομένων: Νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν καὶ αὐτὴ νὰ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ζώων.

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Ἀναγνώστης μας ὑπενθυμίζει, δι' ἐπιστολῆς του ὅτι ὄχι μόνον ἐπιβάλλεται ἡ ἀσφαλτόστρωσις τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Τριάδος ἀπὸ τῆς ὁμωνύμου πλατείας μέχρι τῆς γεφύρας Ἁγίου Ἰωάννου ἀλλὰ καὶ σχετικὴ ἀπόφασις ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τοῦ 1958, μηδέποτε ὅμως πραγματοποιηθεῖσα. Καὶ ἐπειδὴ πράγματι συνετάχθη διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀπὸ τοῦ 1958 προϋπολογισμὸς δαπάνης ἐγένετο ἡ δημοπράτησις καὶ ἤρχισε καὶ ἡ κραδαίνωσίς της, μήπως θὰ πρέπει νὰ ἐλπίσῃ τις καὶ κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας αὐτῆς, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν θὰ ἀντιγράψῃ εἰς ὑποσχέσεις καὶ ἀθετήσεις τοὺς προκατόχους του; Ἂν ναὶ τότε ὁ κ. Βέτσος πρέπει νὰ δώσῃ ἐντολὴν ὅπως τὸ ἔργον αὐτό, ὄχι δὰ καὶ τόσον πολυδάπανον, ἐγγραφῇ εἰς τὸ νέον πρόγραμμα ἔργων τοῦ 1960. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἐλπίζουν καὶ ἀναμένουν.

ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ 1900

Ὅσοι δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ εἰσέτι ποίαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ σήμερον τὸ ποδόσφαιρον εἰς τὴν τουριστικὴν καὶ οἰκονομικὴν κίνησιν τῆς πόλεως καὶ ὅσοι ἀρέσκονται νὰ ὁμιλοῦν ἀφ' ὑψηλοῦ διὰ τὸ «βάρβαρον» ἄθλημα ἔχουν μίαν θαυμασίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ πεισθοῦν ὅτι ζοῦν εἰς τὸ 1900, ἐὰν ζητήσουν νὰ πληροφορηθοῦν τί ἔγινε χθὲς εἰς τὸ Ἄϊγιον καὶ πόσαι χιλιάδες Ἀθηναίων συνέρρευσαν ἐκεῖ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς καὶ Παναιγιαλείου. Ἐὰν τὸ πράξουν καὶ ἂν κάμουν μερικοὺς ὑπολογισμούς τότε θὰ ἀντιληφθοῦν παραλλήλως, ὁποίαν ἐπίσης μεγίστην ζημίαν ὑπέστη ἡ πόλις ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸν της ἐκ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος τῆς λεγομένης Α' Ἐθνικῆς Κατηγορίας.

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ

Ὡραῖα τὰ μουσικὰ ὄργανα καὶ ἄψογοι σχεδὸν ἡ ἐμφάνισις τῶν μελῶν τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς την πλατεῖαν Γεωργίου. Ταυτοχρόνως ὅμως καὶ δυστυχῶς, πανάθλια τὰ καθίσματα, τὰ ἐγκατεστημένα ἐπὶ τῆς ἐδικῆς ἐξέδρας, ὥστε νὰ δημιουργῆται ἕνα κράμα ὡραίου καὶ ἀσχήμου, ἀρκετὰ φουτουριστικοῦ. Συμπέρασμα: Τὰ καθίσματα πού . . . ἐξεκαφεκλοποδαρώθηκαν, φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ ἐπισκευασθοῦν, ἢ νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ἡ δαπάνη εἶναι ἀσήμαντος.

Η ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Ἡ Πειραϊκὴ — Πατραϊκὴ ὡργάνωσε καὶ ἐπραγματοποίησε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ βασύλλιον ἀγῶνας δρόμου πού ἐσημείωσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν ἂν κρίνῃ κανεὶς ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἀθρόαν συμμετοχὴν ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν. Σημειοῦμεν τὸ γεγονὸς μὲ ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν. Διότι καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας εἰς ἄλλους τομεῖς οἱ διευθύνοντες τὴν Πειραϊκὴν—Πατραϊκὴν, ἀπέδειξαν ὅτι γνωρίζουν νὰ δίδουν σημασίαν σὲ κάτι πού εἶναι σημαντικὸν: Εἰς τὸν παράγοντα ἀνθρωπον. Θέτουν ἤδη ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἐργοδοτικῶν ἐκπροσώπων, τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, τὸ αἴτημα, ἢ μᾶλλον τὴν ἀξίωσιν πλέον τῆς προσαρμογῆς τῆς ἀμοιβῆς των εἰς τὰ ἀνάλογα μὲ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, ἐπίπεδα.

Ἡ ἐκπροσωποῦσα τὰς ἀπόψεις τοῦ ἰδιωτικοῦπαλληλικοῦ κόσμου τῆς χώρας Ὁμοσπονδία Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων, δι' ἐμπεριστατωμένου ὑπομνήματός της, δίδει καὶ ἀποδεικνύει δι' ἐπισήμων στοιχείων καὶ ἀριθμῶν, ὅτι ἐπέστη ἤδη ὁ χρόνος καὶ ὑφίστανται ἄπασαι αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις διὰ μίαν δικαιοτέραν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ θέμα δὲν εἶναι μόνον κοινωνικόν. Ἡ τοιαύτη πλευρὰ ὑφίσταται μονίμως καὶ ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς μεταπολεμικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀποχειροβιώτων εἰς τὴν χώραν μας. Ἤδη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τοῦ δικαίου βαρύνει καὶ ἄλλος βασικὸς παράγων: Ἡ πραγματικότης, ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ πραγματικότης καὶ δυνατότης, ἡ φωνὴ τῶν ἀδιαψεύστων ἀριθμῶν, αἱ δηλώσεις ἐπισήμων καὶ ὑπευθύνων χειλέων, αἱ ὁποῖαι δὲν παύουσι ἀπὸ τοῦ νὰ τονίζουν καὶ νὰ ὁμιλοῦν ἐπανεστημένα περὶ διαρκοῦς ἀνοδικῆς πορείας τῆς οἰκονομίας μας, περὶ αὐξήσεως τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ περὶ ἀποταμιεύσεως δισεκατομμυρίων.

Βεβαίως οἱ ἐργαζόμενοι οὐδέποτε ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ τονίζουν ὅτι ὑφίστανται αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις δικαιοτέρας συμμετοχῆς των εἰς τὸ ἀνερχόμενον ἐθνικὸν εἰσόδημα· διότι πάντα τὰ ἀνωτέρω ἦσαν εἰς ἄμεσον σχέσιν καὶ ἐπαφὴν μὲ τὴν καθημερινὴν των ἀπασχόλησιν, εἰδικώτερον δὲ οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων καὶ διὰ τῶν ὁποίων συντίθενται τὰ στοιχεῖα. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐγένοντο αἱ ἐπίσημοι διαβεβαιώσεις οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι θὰ ἦσαν ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας των ἐνήμεροι τῆς πραγματικότητος.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὸ θέμα τῆς δικαιοτέρας συμμετοχῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὑφίστανται καὶ ἡ ἔλαφρὰ μὲν ἀλλὰ συνεχὴς ἄνοδος τῶν τιμῶν ὡρισμένων εἰδῶν, κυρίως διατροφῆς, μὲ τὴν ἀλλαγὴν δὲ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἔγινε πραγματικοτης τὸ λαϊκὸν ρητὸν: «Ἡ ὀκᾶ ἔγινε τρακόσια». Ἀλλὰ καὶ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐργαζομένων ὑπάρχει διὰ τῶν ἐφαρμοζομένων τεχνολογικῶν ἐξελίξεων καὶ μεθόδων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐργασίας. Ὑφίστανται κατὰ συνέπειαν ἄπασαι αἱ προϋποθέσεις διὰ μίαν δικαιοτέραν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ σημεριναὶ των ἀξιώσεις δὲν θὰ ἔχουν δυσαρέστους ἀντιδράσεις. Ἄλλωστε καὶ διὰ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον εἶναι συμφέρουσα μία ἀναστροφὴ τῆς πορείας τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος μὲ τὰς γνωστὰς εὐνοϊκὰς της ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας μας ἐν γένει, διότι, κατὰ νόμον συναλλακτικὸν καὶ οἰκονομικὸν, ἡ τόνωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν ἐργαζομένων θὰ ἐπιφέρῃ καὶ αὔξησιν τῆς κινήσεως ἀγορᾶς. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν πάντοτε βάσει στοιχείων καὶ μὲ γνώμονα τὸ γενικότερον συμφέρον, ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι εἰς τὸ προβαλλόμενον αἴτημα θέλει ἀντιπαραθληθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς συμπιέσεως τῶν τιμῶν διὰ νὰ δυνηθῶσιν τὰ ἐξαγώγιμα κυρίως βιομηχανικὰ προϊόντα μας νὰ καταστῶσιν συναγωνίσιμα ἐναντι τῶν ξένων, ἐν ὄψει τῆς εἰσόδου μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Ἀλλὰ καὶ τὸ θέμα τοῦτο δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῆ διὰ τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν διαπραγματεύσεων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἵνα διαὐτῶν δυνηθῶσιν καὶ ἀνεύρωσι τὰς περιοχὰς ἐκείνας τῆς οἰκονομίας μας αἵτινες παρέχουν περιθώρια θελτιώσεως τῶν ἐργατικῶν ἀποδοχῶν καὶ ἴνα μὲ τὸν ἰσχύοντα νόμον 3239 μὲ τὴν μονολιθικὴν του ἀκαμψίαν καὶ γενικότητα καὶ ἀτέρμονα διαδικασία του καὶ ὑπὸ τὸ δαμόκλειον ἀνοιγμα τῆς ὑπουργικῆς ψαλλίδος.

ΔΗΜΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ
Γεν. Γραμματεὺς τῶν Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων Πατρῶν.

ΑΥΡΙΟΝ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ ΤΟΥ ΦΕΡΡΥ-ΜΠΩΤ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὸ θέμα τῆς προσεγγίσεως εἰς Πάτρας δίς τῆς ἑβδομάδος τοῦ φέρρυ—μπώτ Ἑλλάδος—Ἰταλίας παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἐφοπλιστικῶν κύκλων δὲν πρόκειται νὰ σημειώσῃ οἱανδήποτε δυσμενῆ ἐξέλιξιν.

Συγκεκριμένως πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων κύκλων τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ υἱοθέτησαν ἀρχῆθεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς μέχρι Πατρῶν ἐπεκτάσεως τῶν δρομολογίων τοῦ φέρρυ—μπώτ, οὐδεμία ἀνησυχία ὑπάρχει καὶ ὅτι μάλιστα ἐδόθησαν διαβεβαιώσεις εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς πόλεως, ὅτι οὐδὲ κἂν παρίσταται ἀνάγκη οἱασδήποτε ἐντεῦθεν ἀντενεργείας, οὔτε ἀκόμη καὶ δικαστικ